

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Lacrymæ Adami.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

ELEGIÆ.

Lacryme Adami.

Mmortalis eram, morboque imperuius
 omni,
 Hoc fortunatus nomine, Iustus
 Adam.
 Cernebam placidus, nusquam indignantibus astris,
 Et nitidos Soles, & sine nube dies.
 Eheu quid licuit, quid profuit esse beato,
 Si mea tam præceps gaudia luctus habet!
 Quid plorem furti reus, æternique laboris
 Damnatus, duram vertere iustus humum?
 Vnū est quod lacrymas ciet, & ciet impete magno;
 Pro me proque meo semine Iustus eram.
 Hic vos congemitis, comploratisque nepotes;
 Peccavi Radix impia, Rame luis.
 Pro: quoties in me clamabitur, O pater Adam,
 O nimium natis perniciose tuis!
 Cum maleuada vxor diuelleret vngue maligno,
 Et mihi de vetitis fructibus esse daret,
 Debueram dixisse, Apage hæc immitia poma,
 Non comedam, coniux improba, non comedam.
 Vidimus: heu menti placidæ nil tale verenti,
 Tendebant oculi retia; capta fuit.
 Carpsimus, & voluit me dextra monere pericli:
 Fallaces oculi detinere manum.
 Edimus: & nobis lacrymabilis obstupuit dens,
 Impediens pomi prætereuntis iter.

N

Sed

Sed frustra: fauces avidæ iam iamque vorare,
 Et dare per venas corporeosque sinus.
 Hinc illæ lacrymæ, lamentaque posthuma mundi
 Quod fons deliquit, soluere riuus habet.
 Protinus afflatus grassata impunè per artus
 Horrida tempesta eripuit mihi me.
 Heu! vbi sum, exclamo, quid enim cõmisimus vxor?
 Quid video? nuda es, turpis es, occulitor.
 Abdimur in siluas, quò nos pudor & timor egit,
 Hic Deus horrifonâ voce tonabat: Vbi es
 Adam Adam? tacitus latui sub fronde malignâ:
 Sed grauiore Deus voce tonabat: Vbi es?
 Suspirans ego: Quam dederas mihi, futilis vxor
 Illicitos fructus edit, & esse dedit.
 Siccine, ait, iussis contraire vxorius audes,
 Præfidensque tui, despiciensque mei?
 I terram sudore riga, stipendia culpæ
 Nutritura tuæ terra rebellis erit.
 Puluis eras, hominem cum te compegimus, & iam
 Puluis es, & terrâ vindice, puluis ens.
 Ergo age damnatus sudato viuere pane,
 Viue (parum tamen est viuere) viue miser.
 Dixerat, attonitosque pudore, timore, dolore,
 Præcipites illinc Ensis & Ignis agunt.
 Pellimur è pratis felicibus in loca tantis
 Adam digna tuis ausibus, Eva tuis.
 Frondibus obtegimur, quas tradidit obuia ficus,
 Filaque nectendis nil nisi iuncus erant.
 Circumspexi oculis trepidantibus: ilicet in me
 Obuia nescio quo de grege turba ruunt.
 Curæque, Planctusque, catenatique Dolores,
 Hinc Metus, inde Lues: hinc Sitis, inde Fames.
 Hinc

Hinc etiam Morbi, varium pecus: hinc fera Bella,
 Ac aliæ pestes iliadesque mali,
 Oscula libantes mihi formidanda, parentis
 Nomine compellant suscipiuntque sui.
 O coniux, vnde hæc nobis nequissima proles?
 Quando parta tibi hæc pignora, quando mihi?
 Suspicio cælum; iam coniurata tonabant,
 Cudebantque ignes in caput astra meum.
 Aspicio terram: tribuli vndique & vndique sentes,
 Quoque pedem cœpi figere, spina fuit.
 Aestus erat, sedeo sub coniferâ terebintho:
 En frontem rigidâ cuspide musca ferit.
 Quàm dispar rerum facies, quàm discolor hora!
 Quàm nocuit subdi non voluisse Deo!
 Qui fueram rerum dominus, Princepsque te-
 rarum;
 Ipso etiam cælo iudice, pænè Deus,
 A putri vespâ culicisve proboscide vexor:
 Tam properè oderunt Principis ora sui.
 Quid non audebis leo, quid non vrsæ rebellis,
 Si mecum vilis prælia musca gerit?
 Esurij: colocynthis erat mihi proxima, carpens
 Diuido, consorti distribuoque meæ.
 Illa sed exclamat: Coniux quid sentio? mors
 est.
 Vt mihi labra tument, aspice: vitus inest.
 Procubui tandem verba intermortua findens,
 (Vocem rumpebat lacryma, vox lacrymam)
 Disce Adam, vosque ô venturi discite nati,
 Quàm nocuit subdi non voluisse Deo!

S C A Z O N.

Mifero Poëtæ blande Lector ignosce:
 Daturus ibam lacrymas Euxæ matris:
 Sed eæ lituras fecerant tot & tantas,
 Ut & pigeret & puderet emitti.
 Quid enim leporis, quid foret voluptatis
 In semihulco & sesquialtero versu?
 Suspiriosum carmen, inter- & -ruptum
 Singultiendo, lacrymando, plangendo,
 Mihi ruborem mosset, & tibi rictum.
 Igitur premendo lacrymas abortiuas,
 Meo pudori & nauisæ tuæ parco.

Lacryma Prodigii.

O Dira esuries, ô ineluctabilis angor!
 Frustra stipsis parvæ tenuia nemo dabit
 Saltem ô si liceat misero mihi dicere, Vivo
 Porcorum reliquâ colluione satur!
 Ille ego qui nuper plenus conuiuia regebar
 Aucupio veatris ingenioque mei,
 Nunc frustra vel porcorum collacteus, opto
 Inter putre lutum quisquiliaque mori.
 Et moriar, cui verna domi est benè pastus? Ego nec
 Filius extinguar dispereamque fame?
 Notus plus nimio hospes erâ, dominusque vocabar,
 Suffocata auro dum mihi bulga foret:
 Iam toties scortis, toties supplex parasitis,
 Clamo mendicâ voce manuque, Date.
 Nempe, omnes oculo me connuente tuerentur,
 Et